

POSTANOWIENIE

Dnia 31 lipca 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Paweł Anczykowski
Sędziowie:	SSA Anna Grabczyńska-Mikocka SSA Jacek Polański (spr.)
Protokolant:	st. sekr. sądowy Barbara Bolek

po rozpoznaniu w sprawie

S. K.

skazanego z art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

wniosku obrońcy skazanego

w przedmiocie wznowienia postępowania karnego

zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie z dnia 18 stycznia 2012 r. sygn. akt VIII K 399/11/N, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 6 czerwca 2012 r. sygn. akt IV Ka 370/12

na podstawie art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. i art. 639 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. i art. 29 ust.1 ustawy Prawo o adwokaturze oraz art. 627 k.p.k. w zw. z art. 639 k.p.k.

postanawia

I. wniosek oddalić;

II. zwolnić skazanego od ponoszenia wydatków Skarbu Państwa za postępowanie wznowieniowe;

III. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. W. kwotę 442,80 (czteryście czterdzieści dwa 80/100) złotych za obronę z urzędu w postępowaniu o wznowienie postępowania w tym podatek VAT;

IV. zasądzić od skazanego S. K. na rzecz oskarżycielki posiłkowej H. K. 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu wznowieniowym.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie z dnia 18 stycznia 2012 r. sygn. akt VIII K 399/11/N S. K. został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., za co wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat.

Wyrok ten został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 6 czerwca 2012 r. sygn. akt IV Ka 370/12.

Obrońca skazanego wniósł o wznowienie postępowania w oparciu o art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k., uchylenie obu wskazanych wyżej wyroków oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowego dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie.

W uzasadnieniu wniosku obrońca podniósł, że po uprawomocnieniu się wyroku ujawniły się nowe fakty i dowody nie znane przedtem sądowi, wskazujące na to, że czyn skazanego nie stanowił przestępstwa, a to dwa zaświadczenia lekarskie:

- psychologa klinicznego z dnia 28 września 2012 r., że z oceny neuropsychologicznej przeprowadzonej u skazanego w dniu 20 stycznia 2012 r. jednoznacznie wynika, iż występują u niego zakłócenia pamięci świeżej, koncentracji uwagi i myślenia logicznego, a ponadto, że badanie potwierdziło diagnozę organicznych zaburzeń osobowości;

- lekarza neurologa z dnia 19 października 2011 r., z którego wynika, że skazany był leczony z powodu bólów kręgosłupa i głowy, zawrotów głowy, a także problemów z zapamiętywaniem.

W ocenie wnioskodawcy powyższe dokumenty powinny skutkować wznowieniem postępowania i dopuszczeniem i przeprowadzeniem opinii biegłych lekarzy psychiatrów na okoliczność stopnia poczytalności skazanego w dacie popełnienia przypisanych mu czynów.

Skazany uzupełnił powyższy wniosek pismem, w którym również wskazywał na swoją niepoczytalność w dacie czynu, dołączając do niego zaświadczenia lekarzy: kardiologa, chorób wewnętrznych oraz lekarza specjalisty zakresu psychiatrii i medycyny pracy.

W odpowiedzi na powyższy wniosek prokurator wniósł o jego oddalenie jako bezzasadnego. W uzasadnieniu podniósł, że przywołane dowody nie podważają opinii psychiatrycznych, którymi dysponowały sądy orzekające w sprawie, lecz korespondują z nimi. Oznacza to, że nie zachodzi poważne prawdopodobieństwo błędności wyroku skazującego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Wniosek o wznowienie postępowania jest niezasadny.

Zgodnie z art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k., na którą to przesłankę powoływał się wnioskodawca, postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem wznowia się, jeżeli po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody nie znane przedtem sądowi, wskazujące na to, że skazany nie popełnił czynu albo czyn jego nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze. Jak się przy tym powszechnie podnosi w orzecznictwie i doktrynie prawa karnego nie chodzi tu o nowe fakty lub dowody poddające w wątpliwość ustalenia faktyczne stanowiące podstawę rozstrzygnięcia zapadłego w sprawie, ale o takie fakty lub dowody, które wskazują na oczywistą lub wysoce prawdopodobną błędność wyroku zaskarżonego wnioskiem o wznowienie postępowania (zob. postanowienie SN z dnia 21 maja 2008 roku, V KO 30/08, OSNwSK 2008/1/1138; postanowienie SA w Krakowie z dnia 4 grudnia 2007 roku, II AKo 129/07, KZS 2007/12/60).

W niniejszej sprawie tak natomiast nie jest. Na wstępie zauważyć należy, że z zaświadczeń lekarskich przedstawionych przez skazanego i jego obrońcę istotne znaczenie mają tylko te, które dotyczą stanu psychicznego skazanego, to jest zaświadczenie psychologa klinicznego z dnia 28 września 2012 r. i zaświadczenie lekarza specjalisty z zakresu psychiatrii i medycyny pracy z dnia 01.02.2013 r. (k. 27). Pozostałe bowiem zaświadczenia lekarskie, w tym neurologa, kardiologa i specjalisty chorób wewnętrznych, z uwagi na zakres specjalności lekarzy i związanych i ocenianych przez nich schorzeń nie dotyczą kwestii poczytalności skazanego.

Od razu też należy wyjaśnić, że zaświadczenie lekarza specjalisty z zakresu psychiatrii i medycyny pracy z dnia 01.02.2013 r. w żaden sposób nie podważa trafności ustaleń w zakresie stanu psychicznego skazanego w toku prowadzonego przeciwko niemu postępowania sądowego. Wynika bowiem z niego tylko tyle, że skazany leczy się

w poradni zdrowia psychicznego, nie wynika zaś z tego, że stan psychiczny skazanego w dacie czynu winien być kwalifikowany z art. 31 § 1 k.k., a nie z art. 31 § 2 k.k.

W istocie rzeczy jedynym „nowym dowodem”, który ma przemawiać za wznowieniem postępowania wobec skazanego jest zaświadczenie psychologa klinicznego z dnia 28 września 2012 r. W zaświadczeniu tym wskazano, że u skazanego występują zakłócenia pamięci świeżej, koncentracji uwagi i myślenia logicznego. Zauważyć należy, że bardzo podobne spostrzeżenia zawarte są w orzeczeniu sądowo – psychiatrycznym sporządzonym w dniu 9 czerwca 2011 r. w sprawie, której wznowienia domaga się wnioskodawca. I tak, na str. 2 tej opinii (k. 54, t. I akt VIII K 399/11/N) wskazano : „gubi wątek i myśl przewodnią, ma kłopoty z pamięcią, koncentracją uwagi, [...], nie zawsze właściwie interpretuje zdarzenia z rzeczywistości”. Przedstawione przez wnioskodawcę zaświadczenie psychologa klinicznego pokrywa się zatem z treścią opinii sporządzonej w sprawie, której wznowienia domaga się wnioskodawca. Co więcej, w zaświadczeniu z dnia 28 września 2012 r. wyraźnie wskazano : „Badanie potwierdza diagnozę organicznych zaburzeń osobowości”, przy czym zwrócić należy uwagę, że z treści zaświadczenia wynika, że sporządzającemu wiadome jest rozpoznanie dokonane w toku toczącego się wobec skazanego postępowania karnego, w którym stwierdzono u niego organiczne zaburzenia emocjonalne i ograniczoną poczytalność. W tej sytuacji uznać należy, że zacytowany wyżej fragment ma charakter niejako podsumowujący ocenę dokonaną przez psychologa klinicznego, tym bardziej, że znajduje się on na końcu omawianego zaświadczenia. Autor zaświadczenia potwierdza zatem – na podstawie własnych badań i obserwacji - znaną mu diagnozę, którą sformułowano w toku postępowania prowadzonego przed Sądem Rejonowym dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie sygn. akt VIII K 399/11/N. W żadnym miejscu nie podważa zawartych w niej ustaleń, nie sugeruje odmiennych interpretacji ani chociażby możliwości, że zaburzenia skazanego kwalifikują się do uznania, że mógł być on niepoczytalny w chwili czynu. W związku z tym nie można przyjąć, że wynika z niej oczywista lub wysoce prawdopodobną błędność wyroku zaskarżonego wnioskiem o wznowienie postępowania.

Reasumując, zaświadczenie lekarskie z dnia 28 września 2012 r., a także inne omówione wyżej dokumenty przedstawione na poparcie wniosku o wznowienie postępowania nie dają podstaw do przyjęcia błędności zapadłych w stosunku do skazanego wyroków. W związku z tym wniosek o wznowienie postępowania uznać należało za bezzasadny i orzec jak na wstępie.

Skazanego zwolniono od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków za postępowanie odwoławcze, uznając, że ze względu na jego sytuację finansową ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe.

O kosztach obrony z urzędu udzielonej skazanemu w postępowaniu wznowieniowym orzeczono na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz.U. z 2009 r., Nr 146, poz. 1188, ostatnia zmiana Dz.U. z 2011 r., Nr 106, poz. 622) oraz § 2 ust. 3 i § 14 ust. 4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348 ze zm.).

Na podstawie art. 627 kpk w związku z art. 639 kpk zasądzono od skazanego na rzecz oskarżycielki posiłkowej zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu wznowieniowym.